

Књига пророка Данила — Деведесет пета

Откривање пророчког значаја поруке другог анђела

Jeff Pippenger

2024-02-28

У историји покрета и првог и трећег анђела, порука се може сажети поруком другог анђела.

И за њим пође други анђео говорећи: Паде, паде Вавилон, онај велики град, јер је вином гнева блуда свога напојио све народе. Откривење 14:8.

Други анђео указује на троструку примену пророштва, за оне који желе да виде. Други анђео износи пророчку поруку, а порука је да је Вавилон двапут пао. Он препознаје Вавилон као онај „велики град“ који је у седамнаестом и осамнаестом поглављу означен као Савремени Вавилон. Савремени Вавилон је двапут пао, а његов пад је настао зато што је учинио да сви народи „пију од гнева њенога блуда“. Њен блуд је био извршен са царевима земаљским. Тај однос јој је омогућио да употреби снагу царева са којима је чинила блуд како би спровела свој „гнев“, то јест прогонство које она подиже против Божјег верног народа.

Вино је наука, а наука којом она наводи све народе да пију јесте лажна наука која тврди да ће обожавање сунца произвести мир. Сви народи прихватају „жиг“ њене власти, а то је обожавање сунца, како је представљено светковањем недеље. Прихватање тог „жига“ од стране свих народа остварује се силом Сједињених Америчких Држава, али се то збива у време све већег ратовања које се на планету Земљу обрушава кроз треће тешко страдање ислама. Народи прихватају „вино“ њенога гнева, на темељу обећања о „миру и сигурности“.

„Одакле долази вест да сам изјавила да Њујорк треба да буде збрисан плимним таласом? То никада нисам рекла. Рекла сам, док сам гледала велике зграде како се тамо подижу, спрат за спратом: ‘Какви ће се страшни призори одиграти када Господ устане да силно потресе земљу! Тада ће се испунити речи из Откривења 18:1–3.’ Цело осамнаесто поглавље Откривења јесте упозорење о ономе што долази на земљу. Али немам никакву посебну светлост у погледу онога што долази на Њујорк, осим што знам да ће једнога дана велике зграде тамо бити оборене окретањем и превртањем Божје силе. Из светлости која ми је дата, знам да је разорење у свету. Једна реч од Господа, један додир Његове моћне силе, и ове масивне грађевине пашће. Одиграће се призори чију страхоту не можемо ни да замислимо.“ Review and Herald, July 5, 1906.

Порука другог анђела поновљена је 11. септембра 2001. године, када су велике зграде Њујорка биле оборене додиром Божје руке.

„Пророк каже: ‘Видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се осветли од славе његове. И повика силно јаким гласом, говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и постаде пребивалиште демона’ (Откривење 18:1, 2). То је иста порука која је дата од другог анђела. Вавилон је пао, ‘јер напоји све народе вином гнева блуда

својега’ (Откривење 14:8). Шта је то вино? — Њена лажна учења. Она је дала свету лажну суботу уместо Суботе из четврте заповести, и поновила је лаж коју је сотона најпре казао Еви у Едему — о природној бесмртности душе. Многе сродне заблуде она је надалеко и нашироко раширила, ‘учећи као науке заповести људске’ (Матеј 15:9).“

„Када је Исус започео Своју јавну службу, очистио је Храм од његовог светогрдног скрнављења. Међу последњим делима Његове службе било је и друго чишћење Храма. Тако се и у последњем делу опомене свету црквама упућују два посебна позива. Вест другог анђела гласи: ‘Паде, паде Вавилон, град велики, јер напоји све народе вином гнева блуда својега’ (Откривење 14:8). А у силном покличу вести трећег анђела чује се глас с неба који говори: ‘Изађите из ње, народе мој, да се не помешате у грехе њезине, и да вам не науде зла њезина. Јер греси њезини до неба допреше, и Бог се опомену неправди њезиних’ (Откривење 18:4, 5).“ Selected Messages, књига 2, 118.

Између 11. септембра 2001. године и ускоро надлазећег недељног закона у Сједињеним Државама, испуњавају се прва три стиха осамнаесте главе Откривења, јер управо код недељног закона започиње позив за излазак из Вавилона.

„Откривење 18 указује на време када ће, као последица одбацивања троструке опомене из Откривења 14:6–12, црква у потпуности достићи стање које је прорекао други анђео, и народ Божји који је још у Вавилону биће позван да се одвоји од њеног заједништва. Ова порука је последња која ће икада бити дата свету; и она ће извршити своје дело. Када они који „не примише љубав истине, него завољеше неправду“ (2. Солуњанима 2:12) буду препуштени да приме силу заблуде и да верују лажи, тада ће светлост истине обасјати све чија су срца отворена да је приме, и сва деца Господња која остану у Вавилону послушаће позив: „Изиђите из ње, народе Мој“ (Откривење 18:4).“ Велика борба, 389, 390.

При ускоро долазећем недељном закону, некадашњи заветни народ примиће силну заблуду. Од 11. септембра 2001. године, па све док силна заблуда не буде изливена при недељном закону, порука другог анђела се понавља, а одбацивање те поруке представља одбацивање „троструког упозорења из Откривења четрнаест, стихови шест до дванаест“. У том смислу, три анђела су представљена поруком другог анђела. Порука другог анђела гласи: „Паде, паде Вавилон“, а порука другог анђела постављена је између прве и треће поруке.

Објава првог гласа у осамнаестој глави Откривења представља понављање поруке другог анђела, али она означава одбацивање све тројице анђела из Откривења четрнаест. Порука другог анђела представља све три поруке и носи обележје Алфе и Омеге, јер је била објављена у историји покрета првог анђела, а затим ће поново бити објављена у покрету трећег анђела. Та порука указује да је Вавилон двапут пао, и у том пророчком смислу она означава „троструку примену пророчанства“.

Прва два пута када је Вавилон пао, како су представљена Вавелом и Вавилоном, представљају коначни пад савременог Вавилона. Двострука објава пада Вавилона уоквирена је првом и последњом вешћу трију анђела. Структура трију анђела носи обележје Алфе и Омеге, јер је прва вест означена као „вечно јеванђеље“, што по самој дефиницији значи да је

то вечно јеванђеље, или иста јеванђеоска порука за сва времена. Вест трећег анђела јесте јеванђеоска порука која упозорава да се не прими жиг звери, те су прва вест и вест трећег анђела, које су прва и последња вест, исте вести, јер су обе јеванђеље.

Алфа и Омега ставио је Свој потпис „Истине“ на три поруке, јер је јеврејска реч преведена као „истина“ створена од стране Чудесног Лингвисте спајањем првог, тринаестог и последњег слова јеврејског алфабета. „Тринаест“ као симбол представља побуну, и управо се у другој поруци препознаје побуна Вавилонa, представљена њеним лажним учењима и блудом. Као што је већ запажено, друга порука такође садржи потпис Алфе и Омеге, јер се порука која је била објављена у милеритској историји да најави отварање суда, понавља у покрету трећег анђела да означи завршетак суда.

Пад Вавела у једанаестом поглављу Постања прво је указивање на пад Вавилонa, а сведочанство о Нимродовој дрској побуни носи обележје поруке првог анђела. Као што је показано у претходним чланцима, све три поруке трију анђела такође се налазе унутар поруке првог анђела. У поруци првог анђела израз „бојте се Бога“ представља прву поруку, а израз „подајте Му славу“ представља поруку другог анђела. Трећа порука налази се у првој, када она објављује да је „дошао час суда Његова“.

У Нимродовом паду, које је први пад Вавилонa, такође се препознају три корака тројице анђела. То је представљено изразом „хајде да“.

И сва земља беше једнога језика и једнога говора. И догоди се, кад пођоше с истока, да нађоше равницу у земљи Сенарској; и населише се онде. И рекоше један другоме: Хајде да правимо цигле и добро их испечемо. И цигла им беше место камена, а смола им беше место малтера. И рекоше: Хајде да саградимо себи град и кулу, којој ће врх бити до небеса; и да стекнемо себи име, да се не бисмо расејали по лицу све земље. А Господ сиђе да види град и кулу, које зидаху синови човечији. И Господ рече: Гле, народ је један, и сви имају један језик; и ово почеше да чине: и сада им неће бити ускраћено ништа што су наумили да учине. Хајде да сиђемо и да им онде пометемо језик, да не разумеју један другоме говор. Тако их Господ оданде расеја по лицу све земље; и престадоше зидати град. Зато му се име прозва Вавилон, јер Господ онде помете језик све земље; и оданде их Господ расеја по лицу све земље. 1. Мојсијева 11:1–9.

Први пад Вавилонa, представљен као Вавел, изражен је са „хајде“, три пута. Сва три анђела су представљена у првом анђелу. Прво поглавље Данила такође представља поруку првог анђела, и, као што је у овим чланцима раније утврђено, тростепени процес испитивања вечног јеванђеља налази се у првом кораку, када је Данило одбио да једе вавилонску храну и уместо тога изабрао да прослави Бога. Његов први испит био је испит првог анђела који је сишао у милеритској историји 11. августа 1840. с малом књигом, коју је Јовану било заповеђено да поједе.

Затим му је био дат видљиви испит од десет дана, који је показао разлику између оних који су јели вавилонску храну и оних који су, попут Данила, изабрали да једу варива. Други испит је произвео две класе, као што је то учинио и долазак другог анђела 1844. године. За

тим другим испитом уследио је испит на крају три године, када је Навуходоносор испољио свој суд, као што је представљено доласком трећег анђела 22. октобра 1844. године.

После потопа Ноју је било наложено да подиже олтаре, и при томе никада није смео да сече нити теса камење које је употребљавао, нити је смео да користи малтер за свој олтар. Побуњеник Нимрод користио је опеке и малтер, подражавајући олтар заветног односа за који је било одређено да га употребљавају они који ће поново населити земљу. Прво „хајде“ у Нимродовом сведочанству представља „савез са смрћу“ који је био склопљен у побуну против прве поруке. Друго „хајде“ представља подизање куле (Цркве) и града (Државе). Друго „хајде“ у Нимродовом сведочанству било је сједињење Цркве и Државе, што је блуд друге анђеоске поруке. Треће „хајде“ представљало је суд расејавања народа и пометње језика.

Први пад Вавилона представља праслику поруке првог анђела, а други пад Вавилона, у два испољавања која утврђују елементе пада савременог Вавилона, представља праслику поруке другог анђела. То је тако, јер пад Вавилона, како је забележен у књизи пророка Данила, представља почетак и свршетак, као што и порука другог анђела бива објављена на почетку и на свршетку адвентизма. Сестра Вајт је изричито указала да је суд који је дошао на Валтазара био унапред приказан судом који је био извршен над Навуходоносором.

„Последњем владару Вавилона, као и његовом првом, као праслици, дошла је пресуда божанског Стражара: ‘Теби се говори, царе... царство је отишло од тебе.’ Данило 4:31.“
Пророци и цареви, 533.

Други пад Вавилона носи печат Алфе и Омеге, као и вест другог анђела. Тај печат је представљен падом првог и последњег вавилонског цара. Навуходоносоров суд и пад представљени су као „седам времена“, што је упућивање на „седам времена“ из Левитске двадесет шесте главе, а „расејање“ у Невродовом суду и паду такође је упућивање на „седам времена“ из Левитске двадесет шесте главе. Валтазарев суд и пад представљени су огњеним словима која дају збир од две хиљаде пет стотина и двадесет, чиме се такође означава упућивање на „седам времена“ из Левитске двадесет шесте главе.

„Trostruka primena proročanstva“ uspostavlja se pomoću prva dva svedoka, koji prepoznaju i utvrđuju obeležja trećeg i konačnog ispunjenja. Kroz tri pada Vavilona, sama poruka koja prepoznaje pad Vavilona takođe prepoznaje pravilo na kojem se zasniva trostruka primena proročanstva. Prva dva pada Vavilona prepoznaju proročka obeležja trećeg i konačnog pada.

Милеритска историја се понавља до у најситније слово у историји Future for America. У милеритској историји, збирка правила с којима се Вилијам Милер упознао и која је примењивао да успостави оквир истине којим се служио у изношењу поруке првог анђела, била је путоказ те историје. „Трострука примена пророчанства“ једно је од правила која су састављена у овим последњим данима да би се успоставио оквир истине у оквиру којег се препознаје порука трећег анђела.

Три испољавања Рима, удружена са три испољавања пада Вавилона, тесно су повезана, али имају разлике. Блудница из Тира, или Вавилона, која чини блуд са царевима земаљским, једно је тело с њима, али она царује над тим царевима као што је Језавеља царовала над царем Ахавом. Савремени Рим је звер из Откривења седамнаесте главе, коју јаше блудница Савременог Вавилона и над којом царује.

Ову студију ћемо наставити у следећем чланку.

„Тада су моје очи биле одвраћене од славе, и била ми је указана пажња на Остатак на земљи. Анђео им рече: ‘Хоћете ли избећи седам последњих зала? Хоћете ли отићи у славу и уживати све што је Бог припремио онима који Га љубе и који су вољни да страдају ради Њега? Ако је тако, морате умрети да бисте живели. Припремите се, припремите се, припремите се. Морате имати већу припрему него што је сада имате, јер долази дан Господњи, свиреп, и с гневом и жестоком јарошћу, да опустоши земљу и да истреби из ње грешнике. Жртвујте све Богу. Положите све на Његов олтар — себе, иметак и све — као живу жртву. Биће потребно све да бисте ушли у славу. Сабирајте себи благо на небу, где се ни лопов не може приближити нити рђа кварити. Морате овде бити учесници Христових страдања ако желите да потом будете учесници с Њим у Његовој слави.’”

„Небо ће бити довољно јефтино, ако га задобијемо кроз страдање. Морамо се одрицати себе целим путем, свакодневно умирати себи, допустити да се само Исус види и непрестано држати Његову славу пред очима. Видела сам да ће они који су у последње време пригрлили истину морати да познају шта значи страдати Христа ради, да ће морати да прођу кроз кушње које ће бити оштре и болне, како би били очишћени и кроз страдање оспособљени да приме печат живог Бога, да прођу кроз време невоље, виде Цара у Његовој лепоти и пребивају у присуству Бога и чистих, светих анђела.

„Када сам увидела шта морамо бити да бисмо наследили славу, а затим увидела колико је Исус пострадао да би за нас задобио тако богато наследство, молила сам се да будемо крштени у Христово страдање, да не узмичемо пред искушењима, него да их подносимо са стрпљењем и радошћу, знајући шта је Исус претрпео да бисмо ми Његовим сиромаштвом и страдањима били обогачени. Анђео рече: ‘Одреци се себе; морате брзо корачати.’ Неки од нас имали су времена да приме истину и да напредују корак по корак, и сваки корак који смо учинили дао нам је снагу да учинимо следећи. Али сада је време готово на измаку, и оно што смо ми годинама учили, они ће морати да науче за неколико месеци. Такође ће морати много тога да одуче и много тога поново да науче. Они који не би хтели да приме жиг звери и лика њезина када декрет буде издат, морају већ сада имати одлучност да кажу: Не, нећемо признати установу звери.’ Early Writings, 67.